Četvrtak, 30.06.2011.g.

PETAR I PAVAO. Jučer se slavio spomendan na ova dva stupa naše kršćanske vjere. I nekako sam od prije upamtio da se taj dan zove "PETROVO". Tako su u mom kraju ljudi govorili. I kruške koje sazrijevaju ovih dana zovu se "PETROVKE". I svi mi obični vjernici nekako smo puno više u svojim mislima i srcima usvojili dragog nam apostola Petra, a nekako nam je po strani ostao
SVETI
PAVAO. Koji ni nije bio apostol.

A meni, na putu mojeg obraćenja, nekako je puno više u srce prirastao upravo on, KOJEGA JE
GOSPODIN
POZVAO
DA
OBRATI
NAS
POGANE
I
DONESE
NAM
KRALJEVSTVO
BOŽJE.

I ne možete vi odlučiti kojega ćete sveca više štovati i slaviti. To jednostavno dođe samo po sebi ili, BOLJE REČENO, TAKO JE ODLUČIO DAGI BOG KADA NAM JE SVIMA NAMA SPR EMAO
NAŠE
OVOZEMALJSKE
ŽIVOTNE
PUTE.

Npr. mojoj župi je zaštitnica DRAGA SVETICA MARIJA MAGDALENA. I sigurno nije slučajno da je upravo najveća kršćanska obraćenica
zaštitnica moje župe, koja je prepuna grijeha i
KOJA
VAPI
ZA
JEDNIM
SUŠTINSKIM
OBRAĆENJEM.
SVE
ŠTO
JE
PO
GOSPODINU
IMA
NEKI
SMISAO
PA
TAKO
I
OVO.
I istina, do prije mojeg obraćenja
DRAGA
MARIJA
MAGDALENA
bila je daleko od mojeg srca.
Nije mi ta žena nekako
"sjedala" u srce i misli. A valjda radi toga jer je prije svojeg obraćenja bila bludnica i velika grješnica.

O,
KOJEG
LI
LICEMJERJA!
A
KAKAV
SAM
TO
BIO
JA
DA
SAM
MOGAO
O
NJOJ
TAKO
SUDITI!?

No, jednostavno sam tako osjećao. I tada se dogodilo moje obraćenje, odnosno njegov početak. Zbog grijeha koje sam ispovijedao Gospodinu i drugima oko sebe, nije mi ni palo na pamet da mislim ili osjećam nešto loše prema DRAGOJ SVETICI MARIJI MAGDALENI. O, KA
KO
SAM
SE
SRAMIO
PRED
NJOM!
I
PLAKAO
PRED
VITRAJEM
S
NJEZINOM
SLIKOM
I
MOLIO
JE
ZA
OPROST.

I SADA SE SVAKI DAN POMOLIM PRED TIM VITRAJEM, ZAMOLIM JU DA SE MOLI KOD GOSPODINA
ZA
NAS
GRJEŠNE
ŽUPLJANE,
DA
NAM
OPROSTI
ŠTO
JU
VIŠE
NE
SLAVIMO
I
HVALIMO,
ŠTO
JOJ
SE
VIŠE
NE
UTJEČEMO.
I
NA
KRAJU
JOJ
ZAHVALIM
ŠTO
JE
ONA
NAŠA
ŽUPNA
ZAŠTITNICA.
I
MOJA
DRAGA
PRIJATELJICA
KOJA
MI

JE
DO
SADA
NEKOLIKO
PUTA
POMOGLA
U
MOJIM
MOLITVAMA.
BLAGOSLOVLJENA
BILA
DRAGA
MARIJA
MAGDALENA
UVIJEKE!

Isto tako je u moj život "ušao, na mala vrata", SVETI PAVAO. POTIHO, KROZ MOJE OBRAĆ
ENJE. I
SIGURNO
JE
TO I
IZ
RAZLOGA
ŠTO
JE
I
ON
PRIMJER
UPRAVO
NAJVEĆEG
OBRAĆENJA.
OD
ŽIDOVA,
RIMSKOG
GRAĐANINA,
KOJI
JE
PROGONIO,
ZATVARAO

I
MUČIO
KRŠĆANE
PA
DO
GORLJIVOG
PRONOSITELJA
BOŽJE
RIJEČI
MEĐU
SVIM
NARODIMA
A
NAROČITO
MEĐU
POGANIMA,
NARODIMA
KOJI
DO
TADA
NISU
ČULI
ZA
ISUSA
KRISTA
I
BOŽJE
KRALJEVSTVO.

I mislim da je druga knjiga koju sam pročitao u zatvoru bila upravo knjiga o životu SVETOG PA VLA.
O
KAKO
JE
TO
BIO
VELIKI
BORAC
ZA

NAŠU
KRŠĆANSKU
VJERU!
KAKO
JE
ON
VJEROVAO
U
GOSPODINA!
KAKO
SE
ON
TRUDIO
DA
UČINI
SVE
ŠTO
MOŽE
U
SVOJEM
ŽIVOTU
KAKO
BI
OKAJAO
ONE
GRIJEHE
KOJE
JE
UČINIO
PREMA
GOSPODINU
U
PRVOM
DIJELU
SVOJEG
ŽIVOTA
I
KAKO
BI
IZVRŠIO
SVE
ONO
ŠTO
JE
MISLIO
DA

GOSPODIN
OD
NJEGA
OČEKUJE.
"SAVLE,
SAVLE,
ZAŠTO
ME
PROGONIŠ?'
' upitao je naš Gospodin dragog sveca u trenutku kada ga je odlučio pozvati na obraćenje.

To pitanje bi danas Gospodin mogao postaviti i svakome od nas. MNOGI OD NAS "PROGONI
MO" GOSP
ODINA.
SVOJIM
RIJEČIMA,
DJELIMA,
PROPUSTIMA. I jučer na misi sam shvatio da i danas, ovdje u mojoj župnoj zajednici i svugdje drugdje postoje
PETRI
I
PAVLI.
PETRI
su svi svećenici
a
PAVLI
smo svi mi. Dok su naši svećenici dio
PETROVE
CRKVE
"KOJU
NI
VRATA
PAKLENA
NEĆE
NADVLADATI"
dotle smo mi ostali, vjernici, DIO
PAVLOOG
POSLANJA.
SVI

SMO
MI
POZVANI
DA
OBRAĆAMO
LJUDE
OKO
SEBE
NA
PRAVI
VJERNIČKI
ŽIVOT
PO
BOŽJIM
ZAKONIMA. I svatko ima svoje mjesto. Niti se Pavao miješao u naučavanje i život apostola a niti su ga oni odgovarali od njegova poslanja kojega mu je dao Gospodin. Poštovali su jedni druge. Imali su i razmirica
ALI
SU
SE
POMOLILI
GOSPODINU
I
GOSPODIN
IM
JE
DAO
SPOZNATI
ŠTO
TREBAJU
ČINITI.
I svatko je od njih činio ono što mu je Gospodin namijenio da čini.

A to baš i nije lako. SVE JE NAS GOSPODIN POZVAO DA BUDEMO NJEGOVI SVJEDOCI,
DA
PROPOVIJEDAMO
KRALJEVSTVO
BOŽJE
U

SVOJOJ
OKOLINI,
DA
ČINIMO
ONO
ŠTO
MOŽEMO.
Dragom Svetom Pavlu Gospodin je dao puno darova pa je od njega i puno tražio. Nama ostalima dao je nešto manje darova pa su i naša poslanja manja. Ali,
SVI
MI
IMAMO
POSLANJE.
I
GOSPODIN
TRAŽI
DA
SAMO
TO
SVOJE
POSLANJE
IZVRŠIMO.
ONO
ŠTO
MOŽEMO.

I razgovaram jučer s jednom dragom sestrom u vjeri. JAKO MI JE DRAGA U TOJ SVOJOJ VJ ERI.
Kaže ona da sada konačno ima brata, pa makar u vjeri.
I jako je rastrgana između ljubavi prema Gospodinu i svojeg života u grijehu. I
NA
PRVI
POGLED
TO
JE
NEPOMIRLJIVO
STANJE.
KADA
BI

GLEDALI
IDEALNO
STANJE.
NO,
IDEALNO
STANJE
NAŠEG
DUHA
I
NAŠE
DUŠE
BIT
ĆE
SAMO
U
KRALJEVSTVU
BOŽJEM.
OVDJE
NA
ZEMLJI
SMO
TAKVI
KAKVI
SMO.

E sad, kako da to pomirimo, ono što želimo i ono što možemo? I ja joj kažem da ju razumijem u njezinoj želji da prestane živjeti u grijehu, da čini grijehe. I zbog toga ne može pristupiti ispovijedi i primiti ŽIVOGA GOSPODINA. A TO JU BOLI DO SUZA. Ali, s druge strane rekao sam joj da ona je stalno u Gospodinu, puno se moli i puno svjedoči. I u krugu ljudi koji su preboljeli ili imaju tešku bolest koju je i ona, barem za sada preboljela, i u svojoj obitelji i u svom poslu. A DA JE GOSPODI
N HTIO
DA
ONA
SVE
TO
PROMIJENI,
DA
PRESTANE
ŽIVJETI
U
STALNOM
GRIJEHU
KOJI

JU
MUČI,
DA
SE
POSVETI
SAMO
NJEMU,
ON
BI
JU
VEĆ
SAM
POZVAO.
ONA
BI
TO
SIGURNO
OSJETILA
KROZ
SVOJE
MOLITVE.
A ona mi kaže da je to već jednom napravila, na krivi unutrašnji poticaj, i da je krivo napravila. Zlo se umiješalo i prevarilo ju.

I rekao sam joj da će BOŽJE MILOSRĐE, kojem će doći po svojoj smrti, biti jedino meritorno za rješavanja oprosta za njezin život u grijehu. TU ULO
GU
U
NAŠIM
VJEČNIM
ŽIVOTIMA
NAMIJENIO
JE
GOSPODIN
SEBI.
NJEGOVA
JE
ZADNJA
I
TU
NEMA
RASPRAVE.

No, isto tako sam joj rekao da će biti puno rasprave između nje i Gospodina o ostalim dijelovima njezinog života. ŠTO JE ONA MOGLA UČINITI DA PROSLAVI GOSPODINA, DA PRIVEDE I ZGUBLJENE
DUŠE
K
NJEMU
S
DAROVIMA
KOJE
JOJ
JE
DAO.
Njezin život
u grijehu ne znači da ona za GOSPODINA
ne može svjedočiti u svim drugim dijelovima svojeg života. Npr. svojim stalnim odlaskom na nedjeljne mise svjedočit će više svojoj okolini, mužu, djeci, rodbini i prijateljima, nego da im je ne znam koliko pričala o Gospodinu i tjerala ih u crkvu. Ili pomaganje i služenje drugima. Molitva. Pjevanje svetih pjesama. Svjedočenje koliko joj je Gospodin pomogao u izvlačenju iz teške bolesti od koje se izliječila. Itd.
A
TU
MI
JE
I
SAM
PRIZNALA
DA
NIJE
SVE
UČINILA
ŠTO
JE
MOGLA.
E
to će ju Gospodin
pitati." Da li si učinila sve što si mogla da svjedočiš za mene i da mi privedeš duše nevjernika ili slabovjernih?" To će biti pitanje na koje će Mu morati dati dobar odgovor.
JER
ĆE
PREMA
TOM
ODGOVORU
BITI
IZAZVANO

I
BOŽJE
MILOSRĐE
ZA
SVE
ONE
GRIJEHE
KOJE
JE
UČINILA
A
NIJE
ZA
NJIH
ZNALA
ILI
ZA
KOJE
NIJE
IMALA
SNAGE
DA
IM
SE
SUPROTSTAVI.

PA ZNA GOSPODIN SVAKI DJELIĆ NAŠIH DUŠA, DUHA I TIJELA!!! PA ON NAS JE STVO RIO!!!
PA
ŠTO
SE
MI
IMAMO
NJEGA
BOJATI
AKO
RADIMO
SVE
ONO

ŠTO
MOŽEMO!?
ZNA
ON
KOLIKO
MI
MOŽEMO!
SAMO,
A
TO
SE
I
MI
ZAPITAJMO,
DA
LI
SMO
UČINILI
SVE
ŠTO
SMO
MOGLI
I
ZA
ŠTO
SMO
MOGLI
SMOĆI
SNAGU?!

DA LI SMO BILI KAO PAVAO? DA LI ĆEMO MOĆI REĆI, (na te riječi Pavlove mi uvijek krenu suze): "DOBAR BOJ SAM BIO, TR
KU
ZAVRŠIO
VJERU
SAČUVAO."
Samo to se trebamo
pitati. Da li smo dobre bojeve bili govoreći i navješćujući svima oko nas BOŽJE KRALJEVSTVO, svjedočeći za Gospodina, obračajući nevjerne, učvršćujući vjeru

slabovjernima.
Da li smo trku završili na način da smo sve do njezinog kraja živjeli i svjedočili za Gospodina. I na kraju,
DA
LI
SMO
VJERU
SAČUVALI?
Da li ju nismo negdje putem, u silnim napadima zla, u napastima đavla, svijeta i tijela,
IZGUBILI,
IZGUBIVŠI
TAKO
I
PRAVO
DA
UĐEMO
U
KRALJEVSTVO
BOŽJE.

Ako ćemo moći odgovoriti sa DA, ne trebamo se bojati ZADNJEG SUDA. TAMO ĆE PAVAO SVJEDOČITI
ZA
NAS,
ZA
NAŠE
BOJEVE,
ZA
NAŠU
TRKU
I
ZA
NAŠU
VJERU.

ZATO TE MOLIM, DRAGI MOJ SVETI PAVLE, MOLI ZA NAS KOJI SE TRUDIMO DOBRO BOJEVATI BOJEVE ZA KRALJEVSTVO BOŽJE, KOJI TRČIMO TRKE SVOJIH ŽIVOTA U STALNIM NAPASTIMA ZLA, KOJI ŽELIMO SAČUVATI SVOJU VJERU I SVJEDOČITI JU DRUGIMA. MOLI I TI SVETI PETRE, NEKA NAM TVOJI DRAGI SVEĆENICI POMOGNU U TIM NAŠIM BOJEVIMA I TRKAMA KAKO BI SAČUVALI

SVOJU
VJERU.

USLIŠI GOSPODINE MOLITVE TE DVOJICE TVOJIH SVETACA!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.